

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatul (2) litera (c) a treia liniuță din Directiva 2003/98, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/37 (versiunea consolidată), în considerarea unei abordări de armonizare minimă, trebuie interpretat în sensul că o reglementare națională poate permite un acces nelimitat (absolut) la toate informațiile din contractele având ca obiect drepturi de autor și din contractele de consultanță, inclusiv în cazul în care acestea sunt definite drept secret de afaceri, iar reglementarea menționată prevede acest lucru numai în ceea ce privește entitățile care se află sub influența dominantă a statului, însă nu și pentru celelalte entități, iar interpretarea este influențată și de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește normele privind divulgarea de informații, în special în sensul că accesul la informațiile cu caracter public în temeiul Directivei 2003/98 nu poate fi mai extins decât cel prevăzut de normele uniforme privind divulgarea de date prevăzute de regulamentul menționat?
- 2) Regulamentul nr. 575/2013, avut în vedere sub aspectul normelor privind divulgarea de informații în legătură cu activitatea comercială a băncilor, mai precis articolul 446 și articolul 432 alineatul (2) din partea a opta a acestui regulament, trebuie interpretat în sensul că normele menționate se opun unei reglementări a unui stat membru care impune unei bănci care se află sau s-a aflat sub influența dominantă a unor organisme de drept public să divulge informații referitoare la contractele încheiate pentru furnizarea de servicii de consultanță, de servicii prestate de avocați, de servicii prestate de autorii de opere intelectuale și de alte servicii cu caracter intelectual, mai precis informațiile privind tipul de contract încheiat, partenerul contractual (pentru persoanele juridice: denumirea societății, sediul și adresa comercială), valoarea contractului, cuantumul fiecărei plăți efectuate, data încheierii contractului, durata raportului contractual și date similare care rezultă din anexele la contracte – toate aceste informații fiind constituite în perioada de exercitare a unei influențe dominante –, fără a fi prevăzută vreo excepție de la o astfel de obligație și fără posibilitatea unei puneri în balanță a interesului public privind accesul la date și a interesului băncii privind menținerea secretului de afaceri, în cazul în care nu este vorba despre o speță care prezintă elemente transnaționale?

Recurs introdus la 27 aprilie 2017 de Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA) și Armando Álvarez, S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia extinsă) din 17 februarie 2017 în cauza T-40/15, ASPLA și Armando Álvarez/Uniunea Europeană

(Cauza C-222/17)

(2017/C 213/29)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurente: Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA) și Armando Álvarez, S.A. (reprezentanți: S. Moya Izquierdo și M. Troncoso Ferrer, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Uniunea Europeană

Concluziile recurentelor

— Anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 17 februarie 2017 în cauza T-40/15 și obligarea Uniunii Europene la plata către recurente a sumei de 3 495 038,66 euro, majorată cu dobânzile compensatorii și de întârziere aferente, cu titlu de despăgubiri datorate în urma încălcării de către Tribunal a articolului 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Motivele și principalele argumente

1. Lipsa motivării și eroare de drept în calcularea duratei adecvate dintre încheierea fazei scrise și deschiderea fazei orale.
2. Eroare de drept privind aprecierea cu titlu de prejudiciu a dobânzilor aferente cuantumului amenzii.
3. Eroare de drept în aplicarea principiului interdicției de a statua ultra petita.

4. Încălcarea dreptului de apărare al recurenților în cadrul evaluării prejudiciului material suferit.
5. Eroare de drept care constă în faptul că hotărârea atacată conține o contradicție notorie în ceea ce privește perioada pentru care trebuie plătite despăgubirile.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 2 mai 2017 – Erdem Deha Altiner și Isabel Hanna Ravn/Udlændingestyrelsen

(Cauza C-230/17)

(2017/C 213/30)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Apelanți: Erdem Deha Altiner și Isabel Hanna Ravn

Intimat: Udlændingestyrelsen

Întrebarea preliminară

Articolul 21 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și, prin analogie, Directiva privind libera circulație⁽¹⁾ se opun ca un stat membru să refuze acordarea unui drept de ședere derivat resortisantului unei țări terțe care este membru de familie al unui cetățean al Uniunii care are cetățenia acelui stat membru și care s-a întors în statul membru respectiv după exercitarea dreptului său la liberă circulație, atunci când membrul de familie nu intră pe teritoriul statului membru sau nu depune o cerere pentru acordarea dreptului de ședere ca o consecință firească a întoarcerii cetățeanului Uniunii?

⁽¹⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004, L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 10 mai 2017 – E.

(Cauza C-240/17)

(2017/C 213/31)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamant(ă): E.

Pârât(ă): Maahanmuuttovirasto

Întrebările preliminare

- 1) Obligația statelor contractante de a se consulta, prevăzută la articolul 25 alineatul (2) din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen, produce efecte juridice pe care resortisantul unei țări terțe le poate invoca în cazul în care un stat contractant emite împotriva sa o interdicție de intrare pe întreg teritoriul Schengen și o decizie de returnare a acestuia în țara sa de origine, pentru motivul că reprezintă un pericol pentru ordinea publică și pentru siguranța publică?